

L VII 194

210/53

57-100.

In
Exequias
VIRO

*Eruditione eximia, humanitate singulari, pietate
non vulgari, meritis multorum annorum in
Gorlicensem Scholam gravissimo,*

DN. PAULO

GEBHARDO, Gorl.

Collegæ in Gymnasio

solertissimo,

solenniter ducendas,

&

Breve Programma

&

Collegarum, nonnullorumq;

ex discipulis,

debita ex amore, atq;

observantia,

Epicedia.

Typis Gorlicens. CHRISTOPHORI ZIPPERI.
Anno M. DC. LVIII.

IDN 3046115

Phil. c.1.
v. 21.

Ua mente Apostolus fuisse legitur: ubi de se profitetur: vitam sibi esse Christum, mortem autem lucrum: eadem esse par est: quotquot Christiani non perhiberi tantum, sed esse etiam volunt. Quid enim cum aequitate conjunctius: quam, ut à quo vitam verè beatam, & illam aeternam speramus, in ejus laudem atq; honorem fugacem banc transigamus, in id assidui atq; accubus: ut vitæ nostræ actiones ejus gloriæ, in quem unquam fieri potest modum, velificentur omnes. Sane gentium Doctor id à nobis jure postulat: quo loco, ut omnia in DEI gloriam faciamus, monet. Sed neq; iniquus aut in DEUM, aut in se existimandus est: qui vitæ futura gaudia cum caducæ hujus molestiis componens, esse cum Christo exoptat, mortemq; adeo suum vocat lucrum. Etiam quantillum superest in homine rectæ rationis, apud Sophoclem in Antigone, ipsi Antigona suadebat; ut ad Creontem diceret:

Ὅστις ἐν πολλοῖσιν, ὡς ἐγὼ, κακοῖς ζῆ
Πῶς ὁδ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδι φέρει:

Qui in multis, ut ego malis vivit,

Quomodo hic non mortuus lucrum fert.

Scili-

Scilicet hoc volebat Antigone: si qui jacturam fecerit
ejus, quod longe erat charissimum, si perpetuis inde ustu-
letur curis, si undiquaque adversa in ipsum detonent, huic
tantum abfore, ut mors, molestia futura sit aut da-
mno; ut potius levamento atque lucro.

Quo Paulus de vita morteque sua iudicio erat, eodem
etiam erat Meritissimus senex DN. PAULUS GEBHAR-
DUS, Collega in hoc ludo nostro literario per annos bene
multos à diligentia prudentiaque et tolerantia laude
commendatissimus: cujus quod mortale fuit, jam nunc
publico funere est efferendum. Sic enim in animum
induxerat, Christiani hominis esse, eo opera omni,
omnibusque, quod dicunt, unguis eniti: ut divini nomi-
nis gloria amplificanda serviat; Si de presidio autem
et statione vitae decedere jubeat summus Imperator, ne
decedat invitus. Itaque et suum esse præ se non obscu-
ris verbis ferebat, etiam in scholastico pulvere, sine
nausea molestiarum, quæ familiares sunt Scholis, facere
quæ essent officii: neque invitum parere vocanti ex vita
DEO.

Cujus suæ mentis non unum documentum dedit hoc
suo morbo: qui ipsi extremus fuit, et invaletudinis
nunquam reditura autor: quippe quo non semel, sed
iterum atque iterum profitebatur, si volenti DEO esset,
ut porro sibi docendum esset in Schola, non negaturum

se operam, quantam posset: sin aliter visum vita mor-
tisq, arbitro, minime se eidem obluctaturum, Quod
ipsum factum, mensis hujus Februarii die supra decimum
primo: cum vitam exegisset, in annum sexagesimum
septimum, & mensem cum octiduo quartum. Qui enim
superioris seculi annus erat nonagesimus, is Gebbar-
dum nostrum III. Octobris Gorlicio dedit, honestissimis
e parentibus, Patre PAULO GEBHARDO pannifice, ma-
tre ELISABETHA Siedlerin / foemina commendabilissi-
ma pietatis. A quibus, cum indicia apparerent in pu-
sillo, indolis ad literaturam erectioris, Anno aetatis cli-
maetico minore primo, Schola patriae commissus fuit,
supremam tum vitem Scholasticam gestante Magni no-
minis Philologo & Philosopho DN. M. MARTINO MY-
LIO τῷ dudum μαναγίτη. Afferebat in ludum puer &
Adolescens exerebat animum discendi avidum, faci-
lem parendi, solertem notandi, quae olim essent profutu-
ra. Cujus suae diligentiae & in Praeceptores observantiae
hunc fructum tulit: ut annos natus non omnino XXII.
ex patria Schola in Celeberrimam Electoralem Lipsien-
sem abiret cum 'Ευφρασία Praeceptorum, & privatim
Magni illius Dornavii tum temporis Gymnasii Recto-
ris longe celeberrimi egregio per Testimonii formam
elogio.

In

In ipsa porro Academia ita operari studiis libera-
libus, ita auditioni in Scholis, sic maritare modestiæ pie-
tatem: ut Amplissimus patriæ urbis Senatus causam
haberet: quamobrem Juveni impensè faveret. Ergo,
cum in Schola hac locus esset docendi pullitiem schola-
sticam vacuus, dignum GEBHARDUM judicavit: qui
ad Spartam hanc Lipsia evocaretur. Quam Patrum
conscriptorum voluntatem, cum crederet non abludere
à divina, sic amplexus est: ut sisteret se inferioribus
subselliis didascalum, atq; illud Januarii tertio die ejus
anni: qui hujus seculi erat quintus decimus. Hanc
ipsam autem provinciam sic administravit: ut non de-
prebenderetur in eo, quod reprehendi jure posset: non
quod fidem attinebat, non quod industriam, aut pru-
dentiam. Quo in stadio, cum strenuus vegetusq; de-
curreret, nescio qua illicia in vicinam Silesiam provo-
carunt & evocarunt tandem: ut in eandem abiret con-
ditioni valedicens Scholastica, non equidem otiatum,
aut genio indultum, abdominiq; operatum, sed Genero-
sissimorū Nobilissimorumq; quorundā virorū filios eru-
ditum, abiret autem, cum ab Honoratissimo urbis Sena-
tu amplissimo, tum laculentissimo à Rectore ludi DN M.
ELIA CÜCHLERO, Viro & eruditione & meritis in
rem publicam literariam celeberrimo, ob ornatam pro

virili Spartam instructus. In illis, ad quas modo colli-
neabamus ἐφορία, sic se gessit: ut multum amaretur à
parentibus, observaretur à discipulis, desideraretur ab
utrisq³, cum missionem petiisset certis de causis & ab in-
vitis impetravisset. Transacti sic illi sunt anni in Sile-
sia aliquot: à quibus in Lusatiam suam rediit & in au-
lam concessit Generosissimi & vere Magnifici Viri
DN. HIOBI de SALTZA, Ebersbachii, Markersdorffii,
Krauschæ Toparchæ & Gorlicensi Ducatui per plures
annos à Præfectura, & concessit in eam: ut Nobilissimæ
Pueritiæ Salzianæ à studiis esset, & formandis ad hu-
manitatem moribus. In qua sua functione idem fuit,
qui ante in cæteris, solers, prudens, obviis superioribus
ad nullum non cui præstando par esset, officii genus.
Cum egregiam operam in quartum annum poliendis
nobilissimis ingenis navasset, vita genus mutare, nec
temere, decrevit: & cui ante calibi vivere allibuerat, al-
libuit in posterum vivere marito. Placebat autem illi,
in amicum & familiaris corporis consortium Regina
Klein Ungerin virgo à corporis, iudicii egregiis dotibus,
reiq³ familiaris gerendæ notitia præmodum commenda-
bilis: qua cum etiam vixit maritus per annos XXI,
non item Pater, conjugio non sanè facundo, sed tamen
per animorum eximium consensum verè secundo.

Gum

Cum Anno XL. in mortalibus esse desisset Praestantissimus, Literatissimusq; Vir DN. PETRUS RICHTERUS in Collegis Scholae quartus, sed eruditione, docendi fide & gravitate superioribus non inferior, factum est: ut Amplissimus ordo in meditationem solertia circa erudiendam juventutem ante adhibita, per GEBHARDIANI nominis amantes vocatus, bene se Scholae consulturum putarit: si in sancte mortui locum succedere GEBHARDUM juberet. Ab eo tempore anni jam abierunt septendecim: quibus omnibus tantum adhibuit in docenda juventute dexteritatem: quantam officii ratio exigebat, ipsaq; ejus indoles juxta suggerebat: per quam sic affectus erat: ut prodesse omnibus anniteretur, caveret ulli obesse. Hac eadem ita in docendi officio detinebat: ut quamvis à proximis Januariis Calendis valetudo afflictior operarum scholasticarum intermissionum imperaret, semper tamen, ubi ubi aliqua virium recuperandarum Specula allucebat, repetiturum se easdem diceret. Et ausus fuisset se illis reddere, vel V. Id. mensis hujus: nisi lectissima Conjugis prudens in maritum amor sufflumen posuisset: cum descensuro in porticum crura ex senio, & morbi nondum plenè debellati recidiva vi minime suffectura deferendo viderentur.

Ab eo ipso die pejus habere cepit, sed pessime subsequen-

quente Solis, indiciis se non unis offerentibus catharri
in ipsum vitæ reciprocantisq; animæ viscus, non sine
suffocationis molimento, deruentis. Nec destitit hic vi-
tæ hostis jacentem oppugnare, donec expugnaret, trium-
phumq; adeo de viro reportaret, non quidem illum inso-
lentem; quippe Dei decreto ejusq; atriensis naturæ suf-
fragio familiarem: sed morienti tamen non nocentem:
qui animam efflabat Deo datori dudum commenda-
tam, certusq; erat, fore: ut de morte item ipse trium-
pharet, per resurrectionem è mortuis, & subsequituram
corporis in Magni Patris magnam domum inductionē.

Quod ipsum cum hodie hora solita efferendum sit,
agite Nobilissime, Amplissime Senatus, agite, qui chari-
tates vestras sub GEBHARDO discentes habuistis, vos
qui favetis Rei scholasticæ, & de eadem judicio estis pu-
ro, Viri optimi manibus hoc honoris, hoc amoris, hoc fa-
vorabilis studii præstate, & benevole funus subsequi-
mini: ut qui etiam me non subjiciente nostis: cum fu-
nera prosequimur, sequi nos optima ad vitam recte du-
cendam, beneq; moriendum Magisteria. Vos vero, qui
sub vite nostra meretis, adeste, & si quid est in vobis
observantiæ, cum in defunctum, tum in docentes super-
stites, exequiis ite modesti, & jacturam fidissimi Præ-
ceptoris debitè lugentes.

Sic

*Sic Deus Opt. Max. Scholam banc porro servet,
nondum biennium est, triplex deliquium passam, gemi-
num ab Eruditissimorum solertissimorumq; virorum
Dnn. Nicii & Thesei abitu, unum ex GEBHARDI obi-
tu. Idem per Sapientem suam benignitatem duit: ut,
qui successurus est, quisquis ille erit, docendi afferat pa-
rem GEBHARDIANÆ assiduitatem, autoritate autem
tanta apud juventutem muniatur; quanta opus est hoc
in omnem licentiam seculo admodum effuso. P. P. ipso
exequiarum die XVII. Febr. A. N. R.*

clo lxx.

In piè defunctum.

NE sibi quod functo ponatur Mnema, GEB-
HARDUS

Expetiit, laudi quod queat esse suæ.

Non moror. Hoc merito monumentum pono, GEB-
Pacis erat vir amans, gnayus, itemq; pius. (HARDUS
Scrib.

DAVID VECHNERUS.

PLures dignus eras videre soles
GEBHARDE eximium decus Lycei

B

Nostri,

*Nostri, dignus eras: DEO sed hujus
Vitæ complacuit laboriosum
Munus eripere, Et tibi quietæ
Prestare auspiciū Perennitatis.
Dura hæc conditio tuis, tenet quos
Meror, dura bonis, acerba nobis:
Sed prognatus homo, verens Deiq;
Servus cū fueris, Domus superne
Te Rector vocat, Et suū ministrum
Transfert emeritum Poli in theatrum;
Dicens, huc bone serve ades, parato
In Cælis tibi gaudio fruaris:
Intres ætherias, Beate, sedes:
Quæ post fata patent iniqua mundi.
O nobis utinam quoq; insonarent
Voces ambrosia suāviores.
Hoc ævo nihil est, nisi quod usq;
Aures atq; animos ferire possit.
Hinc nemo mage Te fruente puro
Mente Calicolum sono beatus,
GEB HARDE emeritum Organum Lycei.*

Sic beatum abitum Præceptoris sui quon-
dam fidelissimi prosequitur

M. CHRISTOPHORUS SEIFERTUS.

Post exantlatum Morbum florere quibusdam
Qui visus, scholicas rursus obire vices,
Arescit citò quam, qui lauri more virebat,
Tollit & eloquium Mors inopina potens:
Demissos orbes oculorum claudit, & intra
Heu! binas luces, flos perit hic Animi.
Usq; adeo nihil est firmum, verum omne caducum,
Rebus in humanis, quicquid hic orbis habet.

Condolens fundebat

M. CHRISTOPH HASSFURD.

Sufficiat tandem, cumulos, GEBHARDE, laborum,
Nostram qui spectant, sustinuisse, Scholam.
Tedia, sufficiat, multo sudore tot annos
Constanter duri pertolerasse jugi.
Fama canit laudes: spes est mercedis & ampla:
Scilicet in caelo præmia digna feret.

*Collegæ plurimum dilecti abitum
lugens adornab.*

ANDREAS THESEUS

Cujus vita fuit pietas, studiumq; laborq;,
Non nisi ter felix exitus esse potest.
Id quod GEBHARDÔ emeritô de jure potestur
Dici, crede, mihi qui fuit alter ego.

B 2

Idcir-

Idcirco potius superum gratabor honores,
Mi GEBHARDE, tibi, funera quam dolcam.
Illa dies veniet, qua mox jungemur amici,
Propitius cum nos jusserit ire DEUS.

Paucula qua lugens fund.

MATTHÆUS SEYLERUS.

*In obitum suis tristissimum,
nobis verò Collegis acerbissimum*
DN. PAULI GEBHARDI Scholæ
Gorlicensis dum vixit Præceptoris solertissimi
ac meritissimi.

H*Ei, bei, jure meum GEBHARDUM defleo fidum,
Quem præter spem mors sustulit è medio.
Non equidem invideo, nam tendis ad astra, labore
Perfunctusq; tuo gaudia vera capis.
At nos in medio mærore, labore, furore
Mundi consumpti linquimur, O Miseri!
Pacis amator eras, nulli gravis, omnibus æquus,
Hinc lugens oculus solvitur in lachrymas.
Solvitur in lacrymas nostri cætusq; corona;
Atq; vale, dicit, mollitèr ossa cubent.
Hoc quoq; cum gemitu, Collega ô care, repono
Sanctè cinis, dicens congeminando, vale:*

Molli-

*Mollitèr ossa cubent, donèc surgamus ovantes,
Cantemusq; simul carmina grata DEO.*

Συμπόσιον faciebat

PAULUS SCHWERDFEGERUS, Coll.

In Obitum DN. PAULI GEBHARDI.

Dum glacialis hyems, gelidæ quæ mortis imago,
Affligit saxo rura paterna gelu,

Friget & immiti GEBHARDUS morte peremptus,

Qui Collega Scholæ lustra per octo fuit.

Ætheriam nunc ille Scholam concessit, & instar

Astri fulgentis splendet in arce poli.

Namq; salutifero pubem qui nectare tinxit,

Justitiæ intrepidus nomen, & usq; sacrum

Numen confessus, fulgebit honoris amictu,

Non secus ac nitidum sidus in axe poli.

Non Te, PAULE, gravi torrebit Sirius æstu,

Nec frigus, nec mors jam metuenda Tibi.

In statione diu, Præceptor amande, molestâ

Vixisti: sed nunc est Tibi tumba quies.

Olim me multos docuisti ritè per annos:

Æquivalens possum non retulisse Tibi.

Condolens appos.

ANTONIUS SCHMIDT.

Mors omnibus communis.

Est sub sole nihil, ceu rerum clamitat usus.

Durare quod possit diu:

B 3

Ipsi

*Ipsi sunt homines ut dulcia gramina campi,
Quæ falce ceduntur cita,
Parcere nam nulli solet isthæc Lusca Tyranna,
Nec quis potest banc flectere:*

*Intentat stultis simul & sapientibus arcum,
Caulas & aulas mors adit.*

*Ergò oculis lacrymas abstergite, morte GEBHARDI
Quoscunq; lucus occupat.*

*Nullos marores, sed gaudia dulcia noster
Defunctus in calo capit.*

GEORGIUS CÜCHLERUS.

Ecce ferebaris nuper, GEBHARDE, locali
Motu, mutando pristina tecta domus:
Sed nunc cælestis relicto corpore, motu
Mens petiit magni regna beata poli.
Næ felix omni ex parte est mutatio talis,
Næ ter felices, contigit hæc quibus.

Georgius Neuman.

Ἀναγγελλοῦμεν.

PAULUS GEBHARDUS.
SUB LAUDE PURGAS.

elis. äsp.

Fata nunc cingunt scholicum sinistra
Pulverem: sollers etenim GEBHARDUS

Solvi-

Solvitur vitâ, sed is ad beatas

Volvitur ades.

Membra purgasti Claria caterva

Moribus, linguis, pietate: PURGAS

Ipsè te, calò, Veterum SLUB amplâ

LAUDE, potitus.

Christophorus Cato, Leob. S.

Ἀναγραμματισμὸς

Γᾶτλος Γέβαρδος.

Ψῆδος! Γέρα: πόλα.

Ὁ μακαρίτης πρὸς ἀθανασίαν οἰχόμενος.

Αμφαγαπᾶ κόσμον, κόσμον, κόσμουτε πιφάυσκε
Μηδὲν περνώτερον, μηδὲν ἄρειον ἔμεν.

Ψῆδος! κτήμα ἐγὼ κόσμος πολὺ φέρτερον οἶδα:

Τὸν πόλον. οὔτοσὶ γὰρ κτήματα πάντα κρατεῖ.

Οἶδα ἐπισταμένως. Γέρα, ὅσγα λέληφα πόλοιο:

Κόσμικ' ἀρέσκει ἐμοὶ ἔ πόλα, ἀλλὰ πόλ^{μνημόσυνον}.

Martini Richteri, G. L.

FAllor? an in vivis dum PAULUS desit esse,
Non ruerit Scholici magna columna gregis?

Sic est: sed, multum qua polluit arte, Poësis

GEBHARDUM penitus morte perire negat.

Georgius Asmannus, L. S.

Quò verò Præceptor abis? quò tendis? ad Astra,
Astra Tibi requies sunt, & amica Salus.

Αστια

*Astra Tuis calcas pedibus, caput Astra coronant
Fulgida, latitias inter & Astra capis.*

Martinus Gerasius, Crofnâ Sil.

Ad defunctum.

IN Christo placidè dormis, Præceptor amande,
Liber & à cunctis vivis in æthere malis:
Oblitus curas nunc es magnosq; labores,
Discentes multos quos peperere tibi.

O gratam sortem! gaudes sine fine beatâ
Jam requie, & Cæli gaudia magna capis.

Job. Georg. Seibetus, G. L.

Eheu! dirupis GEBHARDO stamina vita
Atropos & meritis & simul arte gravi,
Ejus sed quanquam corpus committitur atro
Busto: fama tamen sancta superstes erit?
Immo secretus de corpore Speritus ejus
Iam vivit calis, est ubi summa Schola:
In qua præceptor dignissima præmia noster
A Rectore poli largiser accipiet.

Johannes Severus, G. L.

Fac lacrimas sistas fido viduata marito,
Noster GEBHARDUS vivit in arce poli:
Vivit in arce poli, & motus sub pectore dulces
Latitiæ sentit sed sine fine, suo.

Petrus Melissæus, Cœbnitz. Polon.

Mors atrox, nulli parcens, discrimine nullo
Cum senibus juvenes sub sua jura stabit

*In Cinerem, quo factus homo, convertitur omnis,
Nec quenquam virtus Ingeniumq; juvant.
Ecce GEBHARDVS adest, pars non postrema Lycei
Huius, & exemplo rem probat ipse suo.
Attamen in verè felix, ad gaudia calè
Cui mors in terris porta beata fuit.*

Gottfridus Schärtinger, G. L.

Summa dies fragiles GEBHARDI corporis artus
Sustulit, atq; hodiè in tristia busta locat.
Ast animam transfert in Coelum Christus Jësus,
Nunc ubi cum sanctis gaudia mille capit.

Christophorus Bernbardus, G. L.

Heu Praeceptorem nostrum mors sustulit atra:
Hinc solum gemitu perpetuare diem.
Tu felix anima, & curas oblita priores,
In gremio placidè nunc requiesce DEI:
Et cape possestris cum sanctis calica regna,
AETerna & vite gaudia carpe polo.

Johannes Wiefenerus, Gorl.

Siccine debebas (dolor heu!) Libitina GEBHARDI
Doctoris vitæ rumpere fila suæ:
O tristes stimulos, discrimina tristia fati!
Est cur condoleant patria tecta scholæ.
Sit modus in luctu, luctum teneatis amici,
Hic noster sentit gaudia vera Poli.
Non patitur calò per singula membra dolores,
Quos patiebatur vivus in orbe miser.

C

Gaudia

Gaudia jam sentit sudore, labore parata:
Propterea merito præmia digna tulit.

*Dura InClementia facti
accusabatur à*

Johanne Zachariâ Keslerò.

So hat der liebe Mann nun müssen auch erkalten/
Ein Mann der immer halff in ernst den Schulstand walten/
Und wandt' ab Büberen/ die sich fast blicken lest
In dieser unser Schul. Ach halte doch recht fest
Du treuer fromer Gott/ das Häufflein der Gelehrten;
Denn wenn dieselben es dem Teuffel nicht verwehrten/
Durch dieses Geistes Krafft/ er würde stiffen frey
Der Sprachen Untergang und lauter Barberen:
Wenn etwan bey uns solt der Krieges Teuffel wütten/
(Der Höchste wolle es in Gnaden ja verhütten/
Wo wolte man zuletzt doch irgend treffen an
Auch in der weiten Welt/ nur einen weisen Mann.
Es gehen gleichwohl hin die recht Gelehrten Alten/
Und niemand wil fast mehr auf Schulen etwas halten:
Es wird bey dieser Zeit nicht eine Schul erbaut/
Den Stehenden wird nichts als böses nur gedrauf
Der gänzliche Verderb. Wer es nur recht bedencket
Derselbe sich gewiß bey dieser Leiche fräncket:
Denn wenn zumahl jehund verstorbt ein solcher Mann
Desgleichen man so bald nicht wieder haben kan/
So hat es viel auf sich. Wir mügen wohl von Herzen
Der Sache dencken nach. Und ja dabey nicht scherzen:
Ein jeder Wunsche nun/ so viel Er wünschen kan
Der süßen Ruh. Er ist und bleibt ein seelig Man.

Georgius Otto.

Ad

Ad Viduam.

O viduata viro! lacrymas ne fundito tantas,
Credas sic summi velle fuisse DEI.
Sic etenim in cæli pallatia transtulit: in queis
Lætitiiis fruitur sine modoq; sine.

D. C. Glauswitz / Hexapolitanus.

Κάτθανε πουλυμαθῆς ὄντως ὁ ΓέβαρδⓄ, ὃς ἡμῖν
Ἠγεμόνευσε καλοῖς καὶ προέφηνε τρόποις!
Κάτθανεν! ἀλλ' ἔμπης πολυφερτέρου ἔλλαχε ζωῆς
Τῆς πάνυ εὐτυχεῖⓄ, τῆς πάνυ ἀτρεκέⓄ.

Christophorus Richsteigius, Zullich. Sil.

Certum est! ex vita tandem decedimus omnes;
Pallida mors tandem sua spicula dirigit in nos
Quod docet exemplum Venerandi illustre GEBHAR-
Præfuit in multos qui sedulitate per annos (DI,
Eximio huic ludo. Sed quisq; potentibus armis
Subjectus Mortæ est. Omnes nam cogimur ire,
Justus & injustus, quæ ducit, semitam, ad alta.

Der seelig verstorbene Herr Gebhard ruffet
uns gleichsam zu / sprechend.

Der wechsel ist mir Lieb den ich nunmehr getroffen
Hier / hier / rufft uns Herr Gebhard zu / ist Ruh zu hoffen /
Im schön bestirnten Saal / da Jesus ist die Frewd /
Da wil ich Bürger sein / wo Angst nicht ist noch Leid.
D blaues

D blaues Fürsten Schloß / mir bistu nunmehr worden /
In dem ich bin versetzt in schönen Engel Orden.
Drumb weg du stolze Welt / hier ist die Ewigkeit /
Die längsten mir und allen Christus hat bereit.

David Schmidius, Seydenb. Luf.

Eheu! Gebbardi nostri venerabile corpus
Inferimus terris: Plangite Pierides.
Gebbardum mors dira rapit! vab! impia Fata,
Per qua non licuit longius bocce frui.

Ehrenfredus Hagendornius.

Ductu odes Horat. XXXVIII. Lib. II.

Carminum.

Prosopopœia demortui.

Coelicos jam jam cupio paratûs:
Disciplicet vitâ fruier molestâ:
Mitto sectantes varios honores
Corde superbo.
Omnibus nervis veneror Jehovam,
Ac ei laudes cano, nam ministrum
Hoc decet: semper bibo Nectarisq;
Pocula puri.

Job. Christoph. Sincé / Hanov-Sil.

✓

Oberlausitzische Bibl. Görlitz

1006931 8